

Nieuwsbrief

De tweede week van het gemeenteproject gaan we ons verdiepen in de tweede bede van het gebed dat Jezus leerde aan zijn discipelen en ons.

“Laat uw Koninkrijk komen en uw wil gedaan worden op aarde zoals in de hemel.”

“Mij is alle macht gegeven in de hemel en op de aarde. Ga dus op weg en maak alle volken tot mijn leerlingen, door hen te dopen in de naam van de Vader en de Zoon en de Heilige Geest, en hun te leren dat ze zich moeten houden aan alles wat ik jullie opgedragen heb. En houd dit voor ogen: ik ben met jullie, alle dagen, tot aan de voleinding van deze wereld.”

Mattheus 28: 18-20

Zie ook:

Heidelbergse Catechismus zondag 48, 49

Romeinen 8: 19-21

Lucas 4: 18-21

Lucas 9: 1-2

Lucas 10: 1-9

1 Korintiërs 3: 9

2 Korintiërs 5: 20

Hebreeën 6:5

De kern: als dochters en zonen worden we betrokken in het werk van de Vader- de komst van het Koninkrijk op aarde, dat heelheid brengt voor de heel schepping. Dit Koninkrijk is aangebroken in het optreden van Jezus Christus, maar nog niet is vervuld. Als volgelingen van Jezus bevinden we ons “tussen de tijden”: we leven vanuit de kracht van “de toekomstige eeuw”, terwijl “de tegenwoordige boze tijd” rondom ons voortraast. Ons gebed “laat uw wil gedaan worden” is een gebed van dienstbaarheid en toewijding: U behoort ik toe, Heer, doe uw wil in mij en door mij heen.

Naar aanleiding van de eerste bede:

De God van de Bijbel is een gemeenschap, de drie-eenheid. Drie personen, met een individuele eigenheid, een eigen wezen, die een eenheid vormen door hun liefde voor elkaar. Op dit gebied schieten menselijke woorden te kort, Wat we weten is dat de Vader, de Zoon en de Geest elkaar liefhebben en van zichzelf aan elkaar geven. De Zoon doet wat de vader wil en offert zelfs zijn leven voor Hem op. De Vader geeft zijn glorie aan de Zoon en geeft Hem de naam boven alle namen. De Geest zoekt geen aanbedding voor zichzelf, maar verricht het werk van God in de wereld. Elk van de drie zoekt uit eigen beweging, ongedwongen, in vrijheid, het beste voor de anderen. Er is een voortdurende uitwisseling van liefde, blijdschap en leven. Het is een eeuwige dans.

En uit deze dans, uit deze oneindige bron van gevende liefde komt alles voort wat er is. Elke intimiteit, elke schoonheid vindt hierin zijn oorsprong. Omdat de drie dansers niet op zichzelf gericht zijn, maar op de ander, is het hun verlangen dat de dans zich uitbreidt, tot in eeuwigheid.

